

V KAŽDÉM Z NÁS JE PRAMEN

Na putování do hor si s sebou bereme vodu do polních láhví. Jedna láhev na celé putování ale často nestačí. Počítáme tedy s tím, že narazíme na nějaký čistý pramen.

Jak je nádherné moci se napít přímo z pramene! Pramen má v sobě cosi posvátného a nedotčeného. V Bibli je Bůh představován jakožto pramen života. Evangelista Jan hovoří o tryskajícím prameni, který dává vodu věčného života. Pramen tu uvádí do souvislosti s Duchem Svatým. Myšlenku rozvádí dále, když vkládá Ježíši do úst slova: „‘Ten, kdo ve mě věří, z jeho nitra potečou proudy vod.’ To Ježíš řekl o Duchu, jehož měli dostat ti, kdo v něho uvěřili“ (srov. Jan 7,38–39).

I ve mně je tedy pramen Ducha Svatého. A jsem-li ve styku s tímto svým vnitřním zdrojem, mohu být osvěžen. Už se nemusím bát, že mě práce vyčerpá. Spoléhám se na to, že tento můj vnitřní zdroj je nevyčerpatelný, protože je božský. Mohu z něho čerpat vnitřní svěžest a kreativitu.

Mívám někdy období, kdy se mi ani trochu nechce do práce. V těchto okamžicích mám dojem, že mi pod rukama nevzniká vůbec nic nového. Jakmile se ale napojím na svůj vnitřní zdroj, najednou to začne plynout. Tehdy vnímám, že i můj vztah k ostatním je mnohem živější. Nejsem pod tlakem, že jim musím nabízet něco zvláštního.

NEMUSÍM NĚKDE „TANKOVAT“,

ALE MOHU STÁLE ČERPAT ZE SVÉHO NITRA

Při putování je důležité dostatečně pít. Na túrách jsme tak vždycky odkázáni na nějaký pramen, kde si budeme moci doplnit polní láhve. Stejný je i obraz našeho života: i zde vydáváme síly při práci a v nasazení pro druhé. Neustále potřebujeme pramen, z něhož bychom mohli čerpat a obnovovat ztracené síly. Pro mě je takovým pramenem všedního dne ticho. Ztiším se a obrátím se do svého nitra, kde se mohu setkat s vnitřním zdrojem, s Duchem Božím, který je v mém nitru.

Pojem „natankování“ nepovažuji jako vhodný obraz, jakkoli se s oblibou užívá, chceme-li vyjádřit, že potřebujeme doplnit své vnitřní nádrže. S plnou nádrží totiž mohu jet jen tak dlouho, dokud se zase nevyprázdí. Jsem-li ale ve styku se svým vnitřním pramenem, nepotřebuji dotankovávat. Mohu z něj čerpat kdykoli, protože tryská ve mně. Avšak musím pro něj být i průchodný, aby nevyschl. On totiž neslouží mému sobectví, ale chce skrze mne proudit dál. To je možné, jedině když vykážu své sobectví na patřičné místo vzadu a nechám se prostoupit Duchem Svatým.

Ježíš řekl: „Ten, kdo ve mě věří, z jeho nitra potečou proudy vod“ (srov. Jan 7,38–39).

Se svolením zpracováno podle knížky: Anselm Grün, Hory a údolí života, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.